

AEGHNAIΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΝΗΣΤΕΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΔΙΔΩΤΑ ΤΙΣ ΔΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΟΝ.

ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ Δεκτήσις της προτάσεως για την διεύθυνση της **ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΤΙΜΑΤΑΚΩΝ** στην πόλη της Αθήνας από την Επιτροπή της Κοινωνίας των Επιχειρήσεων της Ελλάδος στις 26-1-1961. Η προτάση απέτινε την διεύθυνση της Επιχειρήσης στην πόλη της Αθήνας με την ονομασία **ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΙΜΑΤΑΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ**. Η προτάση ήταν η πρώτη που παρέθεται στην πόλη της Αθήνας για την διεύθυνση της Επιχειρήσης της Επιτροπής της Κοινωνίας των Επιχειρήσεων της Ελλάδος.

கால விதை விதை விதை விதை விதை விதை விதை விதை

Х 25 МАРТІО

Εἴθε λόγιπων ὁ Ήλιος νά έχαιρέτα στηρίζον, τὴν
Ἐλληνίδα γῆν, εἴθε νά ἔδειπουεν ἐπογύθυσσαν, τὴν
ἔθνικήν ἀμυγδαλῆν, εἴθε η γραφής μου να: μετεβάλ-
λετο εἰς καλλικέλασδον· καὶ εὐοίαν πτηνόν· καὶ νά
ἀσώνα μετά θυμόδια τὴν χοροσσαν· καὶ εὔελπην φωνάν·

ποιον «Εὐαγγελίου, Ελλάς, χωραντι μετέχει την τιμήν την.
Πλὴν δέ μοι, ὅπισθεν μέλαγών νεφῶν καιρούτεται διὰ
τὴν Εἰκάδα στηρίξον δὲ Ηλίος καὶ βράχοις λειμῶν ἐπι-
καθῆται τῆς ἐθνικῆς ήμων ευηλείας, χειμῶν αδοξίας
καὶ διαφθορᾶς μεταβολῶν τὸ οὐλοῦ τοῦ φρίγων ήμῶν
ἔθνος εἰς σωρὸν πτωμάτων. Καὶ επὶ τῶν πτωμάτων

Αλλάτε κατὰ τὴν ημέραν αὐτῆν χάριτος θνητῶν τῷ πυρόδοιλῳ ὥχει, οὐχὶ διπωτὸν ἐν τῇ παρθένᾳ τῆς σημεροῦ, βραδέως καὶ μεμέτρηνενώς διέστι τότε ἀνηγγελλε τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν αναγέννησιν, ἐν ω σημερον εἶναι ὁ πρὸς τιμῆν τείνεωτος στρατιωτικού ἐπὶ τοῦ πάρθενοῦ βιπτόμενος πυρόδοιλοςδέ. Εἶναι δὲ ἀδιμηνοις τοῦ τόσον λαμπροῦ πάρελθοντος τοιαύτην ἡγετική τῆς ἀδόξιας τοῦ παρόντας.

Θρηνώμενος του ενεοτάντος θίερειλας, δέν θά επαναλάβω, τούτη τοσάκις ἀνυψηθεντάς πετώνταν ψάλτειν· ταῦ 21 ἀγῶνας. Δέν θά υπομνήσω μετά την απόφυγον κατα τὰς θυσίας τῶν γιγάντων ἐξείτων· Τούμερα λειδίου· δέν θήσι ανάγκην ἔγκωμάσιν· Αρχεῖ αὐτοῖς τὸν μόνον παρουσιαζόμενον ποιῆ τὰς κεραλέσι τῶν θυντῶν εναὖ, κληνωσιν, ἐκ σεβασμοῦ· Ο δέ πατριωτισμὸς καταή εὐγενῆς θυσίας, μόνα ἀναγνωράφουσι τὸ ὄνομά των ἀνεξεπλωτῶν εἰς τὰς δέλτους τῆς ἀλαχαγάτου, ιστορίας.

Δέν φάλλω τὸ παρελθόν, διότι εἰκαστολεύμ, ήμεις
οἱ ἐν τοῖς ἔργοις περιφρονῶντες τὸν ἔνδρον ἀπειλήν
ἐποκήν, νὰ τὴν ἀνικνέμευ ἐν τοῖς λόγοις.
Θὰ καθίσω ὑπὸ τὴν ἵτεαν καὶ θὰ καθίσω τὴν γέναν.

ἥμῶν δούλειαν, δούλειαν οὐχὶ ξενικῆς κατακτήσεως, ἀλλ᾽ ἔθνικῆς καταπτώσεως.

Θὰ θρηνήσω μετὰ τῶν δούλων τῆς Ἑλλάδος τέκνων, ἄτινα μάτην ἀναμένουσιν ἐκ τῆς ἐλευθερίας τέλος γεννίας νέων εἰκοστὴν περίπτην Μαρτίου ἔθνος ωτειραν, νέων 24.

Πλὴν φεῦ φρονδαι ἐλπίδες, κενὸν ὄνειρον. Εκάστη μέρα καθιστάται αὐτοῖς ἀπεχθέστερον τὸν σκληρὸν Κύργον,

εκαστον ἔτος τοῖς ἀφαρπάζει πᾶν ἐν γλυκὺν ὄντεισον τῶν
Μάτην στρέφουσιν οἰκετευτικὸν ἐδῶ τὸ βλέμμα τῶν
Ψυχρότης τοῖς ἀπαντᾷ, ἐπειδὴ οἱ θεοῦτοις τῆς τύχης
οὐχὶ μόνον τῇ ἐλεύθερᾳ σύνλαβε καὶ τῆς δουλίας· Ἐλ-
λάδος δέν τοισι προσέγουσιν εἰς αὐτούς.

ΚΑΛΛΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΩΤΕΡΑ — τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἡ φιλαρχία, ὁ κομματισμός — τοὺς καθιεπώντιν ἀμβλύνωπας καὶ ἀσφαρτάζουσι τὴν προσογκή αὐτῶν.

Οι δυστυχεῖς δύοις τείνουσι μετ' αργανίας· τό οὖς,
ἴνα λάκουστωσι γένθαρροντικήν τίνα φωνήν, καθιστώσαν
ηττον πικροὺς τοὺς παρόντας πόνους· φωνὴν συμπα-
θείας, φωνὴν ἀδελφικῆν. Πλὴν καὶ πάλιν ἀπέλπιδες
ἀποστρέφουσι μετὰ δακρύων τὴν κεφαλήν. Ακούουσιν
έκ του βήματος τῆς ἔθνικῆς βουλῆς ἀλληλομαχίας,
ἀντεγκλίσεις καὶ ἐνίστε εἰρωνείην ὑπὲρ αὐτῶν ὑπερ-
ἀσπισιν. Τοῖς προσφέρουσι βιβλία, ἐν ᾧ αὗτοι ζη-
τοῦσιν ἀρτούς, τοῖς προσφέροντι κάλαμον, ἐν ᾧ ἡ σπά-
θη τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ πλησιάζοντος δεινοτέρου νέου
κατακτητοῦ ἀπειλεῖ τὴν κεφαλήν των. Καὶ εἰνα-
πολὺ, πάρα πολὺ πικρὰ ἡ εἰρωνεία εἰς τοὺς δυστυ-
χοῦντας. Τότε αὗτοι κλίνουσι στενόντες τὸν τράχη-
λον ὑπὸ τὸν ζυγὸν, τότε δάκρυσα καταβρέχουσι τοὺς
օφθαλμοὺς αὐτῶν, τότε ἀντὶ νὰ χαιρετίσωσι μετ' ὁ-
μιτῶν τὴν ἔθνικήν τῆς σήμερον ἑορτὴν ἀφίνουσι σύνον
βαρούν, ἐγκλείσοντα δόλον τοῦ στήθους των τὸν πόνον.

Ως οὐτοὶ προτιμούτερον ἡ λαθηγάδη ἐκάλυπτε τὴν
ἡμέραν ταῦτην. Η διάμανησις τοῦ εὔτυχοῦς παρελ-
θόντος ἡμῶν εἶναι νέων δυστυχία, καὶ τοιως πόλλη με-
γάλη, προστιθεμένη εἰς τὰς δυστυχίας τοῦ παρόντος.

ταῦτα εἰπούσας ἐφερεῖς πρὸς τὴν αἴθουσαν, οὗτον ηγήτηρος αὐτῆς δὲν εἶχόρυστο πρὸ δύο ἡμερῶν» κατέδρυσσασ· πρὸς τὴν Θύραν τὸνδέεν τούτην μετὰ κράτους. Εάν για τις κυρίες τὴν ἐλασσεῖν εἰς τὰς ἀγκαλας της κατ τὸν ἐμπόδιον νὰ προχωρήσῃ λέγουσας εἰς αὐτήν, μΔὲν γιδύνασσαι τὰ διάφορα ταῦτα πάντα σταγμήν την μπτέρο του». Αλλὰ τὸ παιδίον ἤρξατο νὰ κραυγάζει μεγάλη φωνήν, εκπεισόεσσαν την αγαπητήν αὐτού τοῦ

»πεις καλώ στις ή μήτηρ σου δέν σε αγάπα πλέον.»
Τότε ή μικρό χέρι έξω φρενῶν γενομένη στρεσσή πρός τὸ νεογόνον και λαθούσα σιδηρον, διν ἐδύνατο να συκώσῃ, εξέρμενον αὐτόν λυσσώδων εἰς τὸ λίκνον. Το άθεον κύπιον ἐκβαλόντες θετενή φωνήν δὲν ἔξυπνησε πλέον· ήττα Η γενάρη και θελγήτρων πλήρης μήτηρ μαθούσα το γεγονός κατελήφθη ώπο σπασμῶν και ἀπέθανεν

τίμωμένην, οὐδέποτε ἐγέλασε εἰ τῷ βίῳ της. Οὐ
ζυγος αὐτῆς, οἱ κόρης του Kilmarnoch, ἀπεκεφαλίσθη
διὰ πολιτικῶν ἔγκλημά τοῦ 1746.

Γονεῖς, λαβέτε ύπο σπουδαῖαν ἀκέψιν τὰς πρότας
ἐνθείεστε τῆς ζηλοτύπιας πάντας τεκνῶν ὑμῶν. Εκά-
στου νεογίνους δι. παραμετάγηται εἰς τὰ μεγαλεῖσα
τέκνα τοὺς θερόν εὐχαρέστον, ὃς προσθήκη γέρας εἰς
τὴν οὐκογένειαν. Η ζηλοτύπια ἐγγείσθεται εἰς τὰς
καρδίας τῶν νεών πολὺ εὐκλιτεσσούν παρ οὗσοι φρύ-

ЛЮДІ І НІЖЛІ

τάζεται τις. 'Ας' δησυ ὁ πρωτάροκος ἐφόνευτε τὸν
ἀδελφὸν του, ή ζηλοτυπία, θέλει πάντοτε γιοιο!

KAET 34.000

Προτιαν εἰκόνα σύντομοντης ἐπιτυχεστάτην καὶ εὐφυεστάτην παρθέστομεν εἰς τὰς ἀκαγγώτας ἡμῶν. Η μικρὰ χώρη μὴ δυναμένη νὰ πάι τα πετεχθείσαν του κυριότατου διοτί, καὶ εἰ ἔγινεν αὐτὸ εἰς πινάκιον, σπερ εἰσέβει μετα χαριτος καὶ φισά ἐπανειλημένως ὅπως πάι αὐτὸ κατὰ δοσεις.

Είναι είκονων, γιτις συχνότατα διερχεται ἀπαρατέρητος προ τῶν ὄφθαλμῶν μας, ἀν καὶ συνεχώς ή ἀνυπομονήσα δὲν φθάνῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ὑπομονῆς τῆς εἰκόνος μας, οὐτ' ἔχει τὴν φύσιαν ἐκείνων χαριν τῆς κορασίδος, οὐχ ἡ τον οὐδέποτε διηγείεν ἐν ἡμίν τὴν σκέψιν· ποσακις ἀσα γε δ ἀνθρωπος ἐζήτασε νὰ προτρέξῃ του προωρισμένου καὶ νὰ προλάβῃ περιστάσεις, ὃν ἤδην κατέτη πιστής ευχόλως νὰ αντικείται τὴν ἀριμαντιν.

ΙΟΥΔΙΟΣ ΓΡΕΒΗΣ

Η παρατεθεμένη είκινη είναι του Ιουλίου Γρεβή, τού νῦν προέδρου της Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Γνωρίζουσιν οι σύγχρονοι, ότι διότι ο Ιούλιος Γρεβής εξελέγθη πρόεδρος πέρυσιν την 18/30 Ιανουαρίου τού 1879 μετά τὴν παραίτησιν του Μακμαλίου. Ο Ιούλιος Γρεβής γεννήθηκε τῷ 1813 ἀγει σύμμερον τὸ 67 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ήστεβάνδασεν εγκ Παρισίους τὰ νομικὰ καὶ ὡς συνήγορος μετεγειρίσθη τὴν εὐγλωττίαν αὐτοῦ εἰς ὑπεράσπισιν τῶν διστοπαστῶν. Τῷ 1848 διωρίσθη εἰ-

εχγγελεύς τοῦ νομοῦ του καὶ ἔπειτα ἐξελέγχθη μέλος τῆς Συντακτικῆς Συνέλευσεως, ἐν ἡ ἔθαμψάσῃ διὰ τὴν υπερασπισιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τῆς προσδρίας. Μετὰ τὸ πρόσκινόπιμα περιωρίσθη εἰς τὴν ἐξασκησιν του ἐπαγγελματός του καὶ μόνον κατὰ τῷ 1868 ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΚΑΚΗΣ ΕΣΕΩΣ

ΑΛΗΘΕΣ ΣΥΜΒΑΝ

“Η Λίζα Βλέκη, κόρη ωραιοτάτη καὶ ἀπαράμιλλος τὴν καλλονήν, ἔζη ἐν μεγαλουπόλει τινὶ τῆς Ἀμερικῆς. Η νεᾶνις αὕτη εἴχε καὶ ἄλλους μὲν καλοὺς φίλους, ιδίως δὲ ἵατρόν τινα νέον, δοτίς βλέπων συγνάκις αὐτὴν ἐν συναναστροφαῖς πίγουσαν οἶνον καὶ ἀρεσκομένην εἰς τοῦτο, ὑπέδειξεν αὐτὴν τὸν ἐκ τῆς ἔξεως ταύτης μέλλοντα κίνδυνον καὶ τὴν βλάβην τὴν προσγινομένην εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν νέους. Ἀλλ’ ἡ κυρία Λίζα Βλέκη περιεφρόνει τὰς εἰλικρινεῖς συμβουλὰς τοῦ ἵατροῦ καὶ διεβεβαίον αὐτὸν, ὅτι οὐδεὶς φόβος μὴ αὐτὴν περιόπεσθη εἰς τὸ ἐλάττωμα τῆς μέθης· ἀν δέ τινες ἀδύνατοι τὸν χαρακτῆρα νέοι εἴχον τὴν μωρίαν νὰ κάμνωσι κατάχροντι, δὲν ἔπειται, ἔλεγεν, ἐκ τούτου ὅτι καὶ αὐτὴν ἔπρεπε ν' ἀπέχει τοῦ οἴνου. Ἰδών δὲ ὁ ἵατρός ὅτι αἱ συμβουλαὶ του ἀπέβανον ἀνωφελεῖς, ἔπειτα πλέον προτρέπων αὐτὴν εἰς τὴν ἀποχὴν τοῦ οἴνου. Μετ' ὀλίγον, ἡ νέα αὕτη ὑπανδρεύειται πλούσιον ἐκ Νέας Υόρκης ἐμπορομεσίτην κατόκησεν ἐν μεγαλοπρεπεῖ οἰκίᾳ, κειμένη παρὰ τὴν εἰσόδον τῆς πόλεως· μετὰ τοσαύτης δὲ πολυτελείας παρευρίσκετο εἰς τὰς τοῦ σύρμου συναναστροφὰς, ὡς τε ὁ ἔγχωρις τύπος πολλακις ἔγραψε περὶ τούτου. Τέλος δὲ ὁ σύζυγος τῆς ἐνεκα μεγάλων περιπτετῶν τῆς συζύγου του ἀπεβίωσεν ἀφῆσας αὐτὴν πτωχήν. Ο πρώτος αὕτης φίλος, ὁ ἵατρος, συγνάκις ἦρωτας, ἀλλ’ οὐδὲν ἀδύνατο νὰ μαθῇ περὶ αὐτῆς· προσκληθεὶς δὲ ποτὲ χάριν ὑπηρεσίας εἰς Νέαν Υόρκην καὶ διερχόμενος μίαν τῶν ὄδων τῶν παρακειμένων εἰς τὸν ποταμὸν, βλέπει ἀνθρώπον τινὰ παρὰ τὴν θύσαν οἰνοπνευματωλεῖον, ἀποτόμως προσπαθοῦντα ν' ἀφαιρέσῃ σάλιον ἐκ τῶν ὄμων ῥυπαρᾶς καὶ ῥακενδύτου γυναικὸς, ἥτις εἰν καταστάται· μέθης διατελοῦσα, ἐφώναζε δυνατὰ, «Δένεισοι ἀφίνω τὸ σάλιον μου τοῦτο, εἰς δὲ συνίσταται δῆλον ἡ περιουσία μου.» Τότε ὁ ἵατρός ἀναγνωρίσας τὴν φωνὴν προύχωρης πρὸς τοὺς ἐρίζοντας καὶ ἐκστατικὰς εἶπε·

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΓΑ

ΚΕΦ. Ε'.

“Η εὐωδία τῶν αὐτέων.

Σὺν τῷ χρώματι ὑπάρχει καὶ ἄλλο τι εἰς τὸ ἄνθος, ὅπερ ἐπιστῆ γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ. Εἶναι η εὐωδία. Ήσσον τεοπνή εἶναι αὕτη εἰς τὰ ρόδα! Καὶ πόσον διαρκεῖ! Άκκα δὲν θὰ ἀνεύρητε αὐτὴν εἰς τὸν χυμόν, ἐξ οὗ τὸ ρόδον γίνεται. Συνήθως διθενεστάτη οὖση ὑπάρχει εἰς τὸν καυλόν, δι' οὗ ὁ χυμός ἔρχεται εἰς τὸ

διά, τοῦτο μετεχειρίσθην αὐτὴν, τοιουτοτρόπως, ὡς τὴν ἀναγνάσω μὲν μὴ συγχάρη πλέον εδέν.

Τότε ἡ Λίζα ληστρογένεσα τὸ πᾶν, ἐκτὸς τῆς φρέσεως της, ἥτις ἥρχεις γὰρ παύῃ, καὶ μὲ τὴν αὐτὴν παραπεποιημένην φωνὴν, λέγει· «Ο ἀνθρωπός οὗτος μολούντι ἐκέρδησεν δόλον τὸ χρῆμα μου, δέν μοι δίδει οὐδὲ δὲν ποτὸν διὰ τὸ δόλον γάγνομαι, δέν δύναμαι ὅμως νὰ τὸν ἀφίσω ν' ἀφαιρέσῃ καὶ τὸ σάλιον μου.» Ακολούθειμοι, εἶπεν αὐτὴν ὁ ἵατρός, καὶ θὰ σὲ δόηγησω ποῦ νὰ ὑπάγης, ίνα λάθης κατὴν τροφὴν καὶ ὑγιεινὴν, προσπαθῶν διὰ τοῦ οἴκου νὰ καταβάλῃ τὴν ἀηδίαν, θὴν προύξενει εἰς αὐτὸν ἡ πρότερον φίλη του. Θὰ μοὶ δώσῃς γὰρ πίω καὶ μίαν σταγόνα οινοπνεύματος; τὸν ἡρώτησεν ἡ Λίζα μὲ προθυμίαν δηλι, δηλι. Ἐκεῖ δπου θὰ ὑπάγης θὰ σὲ διδάξωσι νὰ ζῆς χωρὶς τοιούτων ποτῶν. Εἶναι πολὺ ἀργάς λέγω ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ζήσω ἀνευ αὐτοῦ.

Ίδου λοιπὸν, φίλε μου, σᾶς δίδω τὸ σάλιον μου, ἀν μοὶ προμηθευτῆς ἐν καλλίτερον καὶ δυνατώτερον ποτὸν. Ο ἵατρός ἐν τούτοις ἐξηκολούθει συμβουλεύων αὐτὴν νὰ παραιτηθῇ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς τούτων, καὶ νὰ μεταβῇ ἐκεῖ δπου θῆλε τύχει περιποιήσεως καὶ προστασίας μετεχειρίσθη δὲ πᾶν μέσον ίνα τὴν πείση ἀλλ' αὐτὴ μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας, παραποροῦσα αὐτὸν εἶπε· Τώρα λοιπὸν Κάρολε, δός μοι 50 τάλληρα χαριν τῆς παλαιᾶς φιλίας μας καὶ θὰ πάνω νὰ σ' ἐνοχλῶ. Μή γάνης τὸν καιρὸν καὶ τὰ χρήματά σου, προσέθηκεν δὲν πόλωλης, διότι δταν μίαγνην ἐπιδοθῆ εἰς τὴν μέθην καὶ ἐξευτελισθῇ τότον δὲν δύναται νὰ σωθῇ διὰ τῶν χρημάτων καὶ στρέψας εἰσῆλθεν εἰς τὸ σαλονίον του παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἵατροῦ, ὅτις ἐγγιεῖσθαις αὐτῷ θλίγα χρήματα τῷ εἶπε μετὰ λύπης «Φίλατατε μοι, ἐγνώρισα τὴν γυναικα ταύτην, ὅτε ἦτο πλουσία καὶ ωραία, τὸ ἀγλαίσμα τῆς πόλεως, ἐν ἡ ἀμφότεροι ἐξηκολεύειν δόλον μέρον. Εἶναι τὸ ἄνθος καρδινάλιον· καὶ οὐδὲν ἔτερον ἀγριον ἄνθος τοῦ φιλιοπωροῦ εἶναι ωραίοτερον αὐτοῦ. Φαίνεται ἀρκετὸν σίς τατοιαῦτα ἄνθη, ὅτι εἶναι μόνον τόσον ωραία. — Κύριε, σᾶς παρακαλῶ, ἀνοίξατε τὸ παράθυρον, ἀλλως πνίγομαι!

— Κύριε, σᾶς παρακαλῶ, νὰ τὸ ἀφῆσητε κλειστὸν, ἀλλως ἀποθνήσκω!

— Κυρία, ἐπεθύμουν νὰ εὐχαριστήσω ἀμφοτέρας.

— Ανοίξατε!

— Μή ἀνοίξητε!

— Πνίγομαι υπὸ ζέστης.

— Ἀποθνήσκω υπὸ ψύχους.

— Κυρία, συγχωρίσατε!

— καὶ διαστύχης ἔχων τὴν χειρα ἐπὶ τοῦ μάντος, ἐχαριτέοντε, ἐμειδία, περιέμενεν ἀλλ' αἱ χραυγαὶ διεδέχοντα ἀλλήλας καὶ ἡ συζήτησις ἐκινδύνευεν νὰ περιστῇ εἰς ἀληθῆ φιλονικίαν.

Τότε, πειρηγητής τις, δστις δὲν εἶχε μὲν ἀποσπάση τοὺς ὄφθαλμούς του ἀπὸ τῆς ἐφημερίδος, ἦν ἀνεγίνωσκεν, τὸ ἀνυπόμονον ὄμως αὐτοῦ προεδίδετο ἐκ τῶν νευρικῶν κινήσεων, ἀνέκραξε πάραυτα.

— Παρακαλῶ, κύριε, ἀνοίξον τὸ παράθυρον καὶ φόνευσον πρώτων τὴν μίαν· ἔπειτα κλείσον αὐτὸν καὶ φόνευσον τὴν ἑτέραν! Οὔτω δὲν ἔχωμεν τὴν ήτουχίαν.

— Εκπληγεὶς μετὰ δυνατοῦ γέλωτος εἴθηκε τέλος εἰς τὴν γελοίαν ταύτην σκηνήν.

— Β

— Εν Λωζάνη (τῆς Ελβετίας) περιέμενον τὴν ἀνα-

χωρητιν τῆς ἀμάξοστογίας τοῦ σινηροιδρομού σάκ-

χος καὶ ἐπανωφόριον κείμενον ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς ἀμά-

ξης, δθεν ἀπελάμβανον τὸν ωραίοταν θέσαν, ἀνήγ-

γειλε τὴν προσεχῆ ἔλευσιν πειρηγητοῦ ἐπιθυμούντος

ἄνθος καὶ οὐδόλως εἶναι οὐσία τῆς εἰς τὸ ἄνθος αὐτὸν ὑπαρχούσης.

— Η εὐωδία, δὲν εἶναι ἐν τῷ χυμῷ, αλλ' ἐκεῖνος ἐξ οὗ ἡ εὐωδία γίνεται εύρισκεται ἐν αὐτῷ. Κάτι γίνεται εἰς τὸν χυμὸν, ἀνερχομένον εἰς τὸ ἄνθος, ὅπως ἀναδώσῃ τὴν εὐωδίαν. Πάγι εὐωδίας; ἄνθος εἶναι καὶ ἐν μυροποιεῖσθαι.

— Αὐτὴν τιὰ δὲν ἔχουσιν οὐσίην, ἐν ὡς ἀλλα γίνουσιν οἰχυρωτάτην. Η πασχαλία καὶ ἡ συριγγάς, ὡς γγωρίζετε, ἔχουσι οἰχυρωτάτην οὐσίην, ἥτις εἶναι μὲν εὐχάριστος εἰς τὸ ὑπαίθρον, πλὴν οὐσίας μυστιστος εἰς τὸν χυμόν του. Θά μοι δώσῃς γὰρ πίω καὶ μίαν σταγόνα οινοπνεύματος; τὸν ἡρώτησεν ἡ Λίζα μὲ προθυμίαν δηλι, δηλι.

— Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ωραίοτατῶν ἀνθέων οὐσίας δημιαὶ ὑπάρχει εύρισκεται.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου. Αλλ' εἰς πολλὰς περιστάσεις οὐδένα μετάρχει εύρισκεται.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωραίοτητων καὶ τὸν κάκην τῶν εἰσιτούσιν εἰς τὸν χυμόν τους μάζας σωζεται ἐκ τοῦ κινδύνου.

— Τοῦτο τομέαν τῶν ωρ

νὰ ἐπωφεληθῇ τὰς καλλινγὰς τῆς ψύσεως. Ἄμεσος ἀνέβη κυρία τῆς σεβαστὴν ἔνεκα τῆς ἡλικίας τῆς καὶ τῆς οὐσιοτήτου τοῦ οὐρανού, εραυνεστὸς ὅτι ἐξελέσατο ὡς κατοικὸν τῆς, ἢ δὲ συγοδεύμοσος αὐτὴν φίλη, ἥτις ἐπιγεύστηνε επιμελῶς, ἐκάθισεν αὐτὴν πλησίον τοῦ σακκοῦ, γιώτε οὐσιῷ νὰ σφετερισθῇ τὴν θέσιν, ἥτις ητο διὰ ἄλλον προωριζόμενη. Μετὰ τηνας στιγμὰς ἐμβασεν ὁ περιγύρητος παρετέροντας τὴν γωνιάν του φυλαγμένην ἐπειτα κατενόησεν ἀμέσως ἐκ τοῦ βλέμματος, τῆς γέκς κυρίας τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τοποθετησῃ τὴν γραίαν σύντοφον της. — Εγ διαστηματι δευτερολεπτού ἐλάχε την μικράν ἀποσκευὴν του χωρὶς νὰ δείξῃ την ἐλαχίστην ἑγαντίωσιν και ἐκάθισεν ἄλλοι. Βλέπων ἐπειτα ὅτι ὁ ἥλιος ἐστενοχώσει τοὺς ἀσθενεῖς οφθαλμοὺς τῆς γραίας και ὁ ἀνεμός μισηρέστει αὐτὴν, ὑψώσε κατὰ τὸ ἡμιση το περαθύσου και κατεΐθασε τὸ κυαγούν παραπετάσμα, στερεωμένος ἤδη τῆς θέας, ἣν διελογίζετο ὅτι δ' ἀπελάμβανεν. Παντες οἱ ἄλλοι ἐσάινοντο ὅτι ἥπελου νὰ τὸν χειροκροτήσωσιν. Η ἀγαθὴ αὐτῶν καρδία εὔρεν, ως νομίζουμε, τὴν ανταμοιθὴν της, εἰς τὰ μειδιαμάτα και τὰς εὐχαριστήσεις τῶν δύο κυριῶν, αἵτινες ἤρξαντο συγδιαλεγόμεναι μετ' αὐτοῦ περὶ πραγμάτων, ἀτινα ώκοδόμουν τὴν καρδίαν κατεπεπτωταί. Η γραία ψώνεν ἐκάστοτε μέρος τοῦ καταπετάσματος, ἵνα τῷ εἶπῃ τὸ δόνομα ὄρους ἢ νὰ τῷ δείξῃ θέαν τινὰ ἀξιαλόγου και αἱ ἐκατέρωθεν ἐνδείξεις χαρᾶς και εὐχαριστήσεις δὲν ἐπαγκαν μέχρι τέλους τοῦ ταξιδίου.

Μικρὰ ύποκώρησις ἐν μικροῖς πράγμασι καθίστησιν εὔκολον και τεύχρεστον τὸν βίον.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Οπόταν συσκιάζωσι νέφη πικνὰ τὸν βίον

κ' ἔκρηγνυται δ' κεραυνὸς καὶ ἡ καταιγὶς ἐνσκύπτη και πάντα φαίνοται θολὰ πρὸ δρθαλμῶν νηπίον, ἡ δὲ ψυχὴ μᾶς ἀπελτὶ τὸ βλέμμα τέτε ρίπτη και σηπομένη ἴσεμη ἐν τῇ ἀπελπίᾳ, τίς νὰ μᾶς σωσῃ δύναται; Εν μονον: ἡ θρησκεία,

Κι δόποταν εἰς τὸν δρόμον σου σε συναυτά καὶ θλίψεις και μὲ γυπτείους ὄγκυχας τὸ σῶμα σου στραγάσσῃ και σ' ἀναγκάζεις Καύκασον τζην κεφαλήν νὰ κύψῃς, ἐν δὲ τὸ στήθος σου προνέκαλη ἡ ψυχὴ αἴμασσει, και τῷμα του ἐκσύνεται ἔρρον ἐν τῇ σκοτίᾳ, τίς νὰ σε σωσῃ δύναται; Καὶ πάλιν ἡ θρησκεία.

Αλλ' ὅταν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπογοητεύκενη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν κόσμον, τὴν γαστὴν, τὸν οὐρανόν, τὸν βίον, εἰς βόρεον κυλίηται και πρὸς τὴν σχινὴν βάσιν και ἀνιψιάς Σίσυφος τὸν λίθον του κυλῶν, που νὰ ἀνεύρωμεν μικρὸν τὴν φίλην προμίαν, ὡς, που τότε δύναμεθα; Και τοῦτο εἰσὶ τὴν θρησκείαν.

Ἄλλα δόποταν ὁ θνητὸς τὸ βλέμμα πεσούσεων στὸν ερημού σχάνους, δασὸν οὐν εφίσκη καὶ εἰσέτει μόλις νήπιον, βρεδίζη ως ὁ μέρων και ἡ ψυχὴ απόλλυται και ἡ καρδιὰ θυτηκη, τὶς γὰ τὸν σωτὴρ δύναται δύναμις της ὅποια;

Ο λόγος τοῦ καζαστοῦ οὐ μόνη σωτήρια.

Γ. Κ. Γ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ο ἥλιος ἐν Νορβηγίᾳ υπέρκειται τοῦ δρίζοντος, ἐπὶ δόλωλήρους ὄρως· ἐν Χριστιανίδαις μόνον ἐπὶ 5 ὄρως 15 λ. Ἐκ ταυτου δὲν είναι παράδειξον ὅτι φύνται κρήθη, γεώμητα και ἄλλα φυτὰ και εἰς τὸ βορειότερον πλάτος τῆς χωρᾶς ἔκεινης.

* * * Τὸ μεγιστὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον ἐν τῷ κόσμῳ κατασκεύαζεται νῦν ἐν Αγγλίᾳ ἀνηκονεις τὴν ἑταρίαν τοῦ Ἰγναν. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο ὅπερ κληθήσεται «Πόλις τῆς Ρώμης» και ὅπερ συντελεσθήσεται εἰντος ἑνὸς ἔτους, ἔχει μήκος 590 ποδῶν, πλάτος 52 ποδῶν, βάθος 62 ποδῶν, χωρητικότητα 8,300 τόνων και ταχυτήτα 18 μίλιων τῆς ωρᾶν.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1879 τὸ γραφείον τῶν εὑρεσιτέχνων ἐν Βασιγκτῶνι ἐλάχεν αἰτήσεις πρὸς εξασφάλισιν προνομίων ἐφευρέσεων, ἀνεργομένας εἰς 19,300.

* * * Εἰσήχθησαν τὸ παρελθόντα Δεκέμβριον ἐξ Ιαπωνίας εἰς τὰς Πν. Πόλιτείας εν μιᾷ ἀποστολῇ ὡδα μεταδοσιαληκος ἀξίας 85,000 δολαρίων, πηληρωσαντα ἐξ δόλωλήρους σιδηροδρομικὰς ἀμάξες.

* * * Εγ εἶπε 1820 δ. πληθυσμὸς τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν ἀνήρχετο εἰς 9,600,783 ἐξ 7,839,552 ήσαν δευτ., Η απογραφὴ τοῦ 1870 ἀπέδειξεν ὅτι δ. πληθυσμὸς αυτῶν ἀνέρχεται εἰς 38,883,535.

* * * Κατά τινα στατιστικὴν ὑπόλογίζεται ὅτι ἐν Γερμανίᾳ κατηναλώσαν κατὰ τὸ 1878 περὶ τὰ 7,000,000,000 σιγάρα, ἥτοι δύο σικάρα καὶ ἡ ἐκάστην κατηγαλάσκεν ἔκαστος ἐξ τῶν 10,000,000 καπνούς. Ἄλλ' ἔκτὸς τῶν σιγάρων οἱ Γερμανοὶ κατηναλωσαν και πλέον τῶν 60,000 τόνων καπνοῦ, η δὲ ἀξιαλόγων τούτων ὑπολογίζεται περὶ τὰ 425,000,000 φρ.

* * * Η τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ ἔτος 1877 συνιστατεῖ 268,809 μιλῶν γραμμῶν και 769,768 μιλῶν σύρματος. Υπῆρχον δὲ 19,627 σταθμοὶ τῶν Κυβερνητικῶν και 12,708 τῶν Σιδηροδρόμων, πρὸς δὲ δ. αριθμὸς τῶν μὲν ὑπαλλήλων ἥτοι περὶ τὰς 61,984, τῶν δὲ εργαλείων περὶ τὰς 41,708.

Λόγος τοῦ ἐτ τῷ 4 ἀριθ. Ηροδηινάρω.

Καὶ δόποταν εἰς τὸν δρόμον σου σε συναυτά καὶ θλίψεις και μὲ γυπτείους ὄγκυχας τὸ σῶμα σου στραγάσσῃ και σηπομένη ἴσεμη ἐν τῇ ἀπελπίᾳ, τίς νὰ σε σωσῃ δύναται; Καὶ πάλιν ἡ θρησκεία.

Εὐλογα δ' αὐτὸι αἱ κ. κ. Μαντώ Σ. Βαλέττα, Αἰκατερίνη Κουτσοδημοπούλου, Καὶ οἱ κ. κ. Αχ. Δ. Γεωργαντζῆς, Λ. Δ. Ζωταλῆς, Αστερίος Αστεριάδης, Θεόδωρος Βαλέττας, Αθηνῶν, Αλέξ. Α. Θέμελης, Σωμυρῆς, Δημ. Βαρθερό, Κέρκυρα, Εύβοιας, Καὶ οἱ κ. κ. Μαντώ Σ. Βαλέττα, Ακατερίνη Κουτσοδημοπούλου, και οἱ κ. κ. Ι. Κραυγώτης, Κ. Β. Τοπάλης, Αλέξ. Δ. Θέμελης.